

Органічна косметика обов'язково проходить сертифікацію спеціальними органами, які простежують походження та якість сировини, методи виробництва, упакування й інші. В органічних харчових продуктах є єдиний стандарт, у косметичній індустрії їх понад 15. В Україні, як і в інших країнах (США, Швейцарія, Японія), єдиною гарантією органічного виробництва є сертифікація. Головні системи сертифікації органічної косметики у світі – BIO/ECOCERT (Франція), BDIH (Німеччина), SOIL ASSOCIATION (Велика Британія), AIAB/ICEA (Італія), COSMEBIO (Франція). У світі на цей час більше 1000 компаній беруть участь у програмі ECOCERT, головний принцип якої – у складі продукції, з маркуванням «органічна косметика» та «натуральна косметика», має бути не менше 95% компонентів природного походження.

Встановлено збільшення «органічної косметики» на світовому ринку з 2012 по 2018 рр. на 28,6 млрд. дол. США, що в середньому за рік становить 5,72 млрд. дол. США. Прогнозується збільшення обсягів продажу на 6,8 млрд. дол. США з 2019 по 2024 рр. На жаль, в Україні ринок органічної косметики становить лише 0,5–1%.

Використана література:

1. Рынок натуральных и экологически чистых средств личной гигиены 2019 г. Глобальный рост промышленности, спрос, тенденции, бизнес-возможности, приложения и прогноз будущих исследований к 2024 г. MarketResearchReports.Biz. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://www.reuters.com/brandfeatures/venture-capital/article?id=85037>. (дата обращения: 27.07.2019).

Японські «гуртки якості» як форма управління і контролю
Озаровська А. В., к. н. з держ. упр., викладач кафедри менеджменту і адміністрування Національного фармацевтичного університету
avon726@gmail.com

Останнім часом в економіці спостерігається тенденція, за якої якість відіграє одну з найважливіших ролей в управлінні виробництвом продукції та її подальшого просування. У розвинених країнах управління якістю одне з найважливіших підрозділів. Для кращої взаємодії і, отже, для більш ефективного результату на підприємствах розробляються різні підходи до управління якістю.

У сфері світового промислового виробництва з 1949 р. почалася нова епоха, пов'язана з запровадженням контролю якості виробів, що випускаються. У Японії це призвело, перш за все, до появи різних науково-дослідних груп, що займаються питаннями контролю якості. Гасло «Якість, і тільки якість!» Давно визначає політику японського ділового світу.

Висока якість японської продукції не тільки забезпечує їй стійке панування на внутрішньому ринку, але і є засобом просування японських товарів на зовнішні ринки.

Успіхам Японії в цій галузі сприяв комплекс заходів: інтенсивне вивчення теорій і практики забезпечення якості; створення, розвиток і ефективне використання державних систем стандартизації та контролю експортної продукції; перебудова внутрішньофірмового управління та спеціальні організація виробництва і мотивація праці персоналу, що дозволяють досягати більш високої продуктивності та якості праці. Особливо важливу роль зіграла специфічна японська форма організації

діяльності малих робочих груп (гуртків якості), тобто об'єднаних в групу людей, що працюють на одному робочому ділянці (наприклад, в одному цеху).

Розглянемо конкретний механізм роботи японських гуртків якості, які дозволили японцям активізувати діяльність персоналу від нижчих ланок до найвищих.

У гуртку якості, як правило, працює 2 – 10 осіб. Всім працівникам фірми (тимчасовим, тим, хто працює на півставки і постійним) також пропонують брати участь у роботі цих груп. Усі працівники групи утворюють звичайну робочу групу. Для вирішення конкретних масштабних завдань створюється об'єднання в межах підприємства. Гурток якості очолює майстер, його завданням є, зокрема, вивчення різноманітних проблем виробництва або процесів у сфері послуг у тій галузі, в якій діє підприємство.

Здебільшого дослідження проводять протягом трьох (але не більше шести) місяців. У листопаді кожного року (цей місяць офіційно вважають загальнонаціональним Місяцем груп якості) проводять конгреси, вивчають досвід роботи цих груп, відзначають успіхи.

Звичайно група проводить одно-двогодинну нараду раз на тиждень, на якій обговорюється конкретний проект, де виявлена проблема якості. Якщо проблема виявиться серйозною, то група збиратиме дані, які стосуються проблем цього типу. У кінці періоду вивчення (приблизно через шість тижнів) члени групи збираються знову для аналізу даних і визначення витоків проблеми. Це може бути невдалий проект, неправильно сконструйована деталь або блок, відсутність координації між членами групи тощо.

Як тільки проблема визначена, члени групи вживають заходів для виправлення становища. Якщо проблема має більш загальний характер, члени групи наполягають на створенні бригади для з'ясування причини цієї проблеми в масштабах усього підприємства або рекомендують керівникам способи її вирішення.

У кінцевому підсумку рішення завжди знаходять і відповідних заходів уживають.

Результати дослідження публікують в інформаційному бюлетені підприємства, а групу відзначають за успішне впровадження пропозицій. Якщо рішення характеризується особливою новизною і серйозністю, воно буде відзначене на рівні компанії, галузі або навіть країни.

Групи якості виникли в Японії в січні 1949 р. і успішно діють уже багато років.

Цілі гуртків якості різноманітні. Поряд з мотивацією позитивними аспектами введення гуртків якості є збільшення продуктивності і більш високі економічні вигоди. Додаткова мета – формування відповідального самостійного творчого мислення співробітників підприємства.

Таким чином, цілі гуртків якості полягають у наступному:

- 1) покращення мотивації;
- 2) підвищення якості за допомогою усвідомлення його значення;
- 3) ріст продуктивності праці,
- 4) збільшення економічної вигоди;
- 5) поліпшення відносин співробітників до роботи;
- 6) відповідальне колективне мислення співробітників;
- 7) стимулювання самостійного мислення при рішенні проблем;
- 8) представлення конструктивних пропозицій;
- 9) усвідомлення співробітниками категорії вартості;
- 10) підвищення відповідальності співробітників;

- 11) підвищення гнучкості керівництва підприємства;
- 12) поліпшення відносин до керівництва;
- 13) збільшення добровільної активності співробітників;
- 14) посилення орієнтації на клієнтів;
- 15) зниження витрат за рахунок скорочення браку;
- 16) зниження витрат за рахунок зменшення кількості реклаमाцій;
- 17) зменшення простоїв за рахунок кращого навчання персоналу;
- 18) збільшення продуктивності за рахунок більш швидкого розпізнавання дефектів;
- 19) усунення слабких місць за рахунок власних пропозицій по раціоналізації;
- 20) покращення психологічного клімату на підприємстві за допомогою інтенсивної спільної роботи.

Вимоги до усвідомлення категорії якості, до гнучкості співробітників і до поведінки, яка орієнтована на результати, повинні підвищуватися. Готовність до прийняття на себе відповідальності, відношення співробітників до підприємства і розуміння категорії вартості також можуть бути поліпшені.

Використана література:

7. Исикава К. Японские методы управления качеством: [Сокр. пер. с англ.] / К. Исикава. – М.: Экономика, 1988. – 215 с.

8. Розвиток системи забезпечення якості вищої освіти в Україні: інформаційно-аналітичний огляд. Укладачі: Т. Добко, І. Золотарьова, С. Калашнікова, В. Ковтунець, С. Курбатов, І. Линьова, В. Луговий, І. Прохор, Ю. Рашкевич, І. Сікорська, Ж. Таланова, Т. Фініков, С. Шаров; за заг. ред. С. Калашнікової та В. Лугового. – Київ: ДП «НВЦ «Пріоритети», 2015. – 84 с.

9. Шестопал Ю. Т. Управление качеством: Учеб. пособие / Ю. Т. Шестопал, В. Д. Дорофеев, Н. Ю Шестопал, Э. А. Андреева. – М.: НИЦ ИНФРА-М, 2017. – 331 с.

Застосування принципів TQM (Тотального керування якістю) у забезпеченні якості надання освітніх послуг ЗВО

*Сас Н. М., д.п.н., доцент кафедри педагогічної майстерності
та менеджменту імені І. А. Зязюна Полтавського національного
педагогічного університету імені В. Г. Короленка
Sasnat2008@gmail.com*

Як відомо, Е. Демінг і Дж. Джуран розробили філософію якості і методи її забезпечення, які згодом стали основою теорії Тотального керування якістю (англ. – Total Quality Management). А. Фейгенбауму належить ідея комплексного керування якістю, яка передбачає урахування всіх факторів, що впливають на якість та керування якістю на всіх етапах виробництва і між усіма підрозділами компанії. Концепція «системи забезпечення якості» забезпечує вже не тільки проектування і виготовлення якісної продукції, а й якість усієї діяльності фірми, організації, підприємства [1].

Нині принципи TQM, орієнтовані на постійне поліпшення якості, активно поширюються у сфері освіти (у тому числі закладів вищої освіти) України, що й актуалізує увагу до означеного питання.

Діяльність кожної організації являє собою ланцюжок процесів від маркетингу, планування, до продажу і післяпродажного обслуговування [3].